இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

தீர்ப்பு நாள் : ஆகஸ்ட் 02, 2019

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. **உதய் உமேஷ் லலித்**

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் செல்வி. **இந்து மல்ஹோத்ரா**

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் : 1199/2019

இந்திய ஒன்றிய அரசு ----மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

யாஸ்மீன் மொஹம்மத் சாஹித் என்ற யாஸ்மீன் ---எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்

தண்டனைச் சட்டம், 1860:

1967 ஆம் ஆண்டின் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டத்தின் துணைப் பிரிவுகள் 120 பி மற்றும் 125 மற்றும் துணைப் பிரிவுகள் 38, 39 மற்றும் 40 - ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனை - விசாரணை / சிறப்பு நீதிமன்றம் மூலம் - ஒரு குற்றத்திற்காக மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை மற்றும் நான்கு குற்றச்சாட்டுகளில் ஏழு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது - இதச -வின் பிரிவு 125 மற்றும் சட்டத்தின் துணைப்பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழ், உயர் நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை விடுவித்தது. இதச -வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் சட்டத்தின் பிரிவு 38-ன் கீழ் குற்றம் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, தண்டனைக்

காலங்கள் முறையே ஒரு ஆண்டு மற்றும் மூன்று ஆண்டுகள் எனக் குறைக்கப்பட்டது. விடுதலை உத்தரவு மற்றும் தண்டனை குறைப்பு ஆகியவற்றை எதிர்த்து அரசு மேல்முறையீடு - தண்டனை உத்தரவை எதிர்த்து குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மேல்முறையீடு - முடிவு : பதிவேட்டில் உள்ள சாட்சியங்கள் குற்றம் செய்யும் எண்ணம்/நோக்கம் இருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றன, எனவே இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 120 பி மற்றும் சட்டப் பிரிவு 38-ன்படி குற்றம் சுமத்தப்பட்டது சரிதான் - ஆனால், இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 125 மற்றும் சட்டப் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 -ன் கீழ் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்படவில்லை, எனவே அதன் அடிப்படையில் விடுதலை உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது - இருப்பினும், இரக்கத்தின் அடிப்படையில் உயர்நீதிமன்றம் தண்டனையை குறைப்பது நிலையானது அல்ல - எனவே, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்பட்ட மூன்று ஆண்டுகள் மற்றும் ஏழு ஆண்டுகள் தண்டனை மீட்டளிக்கப்படுகிறது.

சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம், 1967:

துணைப்பிரிவுகள் 38 மற்றும் 39 - ஆகியவற்றின் நோக்கங்கள் - முடிவு: விசாரிக்கப்பட்டது: துணைப்பிரிவுகள் 38 மற்றும் 39 ஆகியவற்றின் நோக்கங்கள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாட்டுத் துறைகள் வேறுபட்டவை - பி.38-ன் விசாரணையில், 39 ஆம் பிரிவு தேவையற்றதாக இல்லை.

அரசின் மேல்முறையீட்டை பகுதியாக ஏற்றுக் கொண்டு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மேல்முறையீட்டை நிராகரித்ததன் மூலம், இந்த நீதிமன்றத்தின்

முடிவு : 1. பதிவு செய்யப்பட்ட சாட்சியங்கள், ஐ.எஸ்.-ன் சித்தாந்தத்தை ஏ 1

பரப்புவதாகவும், மற்றவற்றுடன் சேர்த்து, முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான போரை ஆதரிப்பதாகவும்; ஏ 2 (மேல்முறையீட்டாளர் - குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்) வகுப்புகளில் கலந்து கொண்டதாகவும், அத்தகைய உரைகள் தொடர்பான காணொளிகள் அவர் கைது செய்யப்பட்டபோது அவரிடம் காணப்பட்டதாகவும்; மேலும் அவர் ஏ 1-ன் வேண்டுகோளின் பேரில் ஆப்கானிஸ்தான் செல்ல முயன்றதாகவும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த அம்சங்கள், நிச்சயமாக குற்றமுறு எண்ணம் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எனவே, கீழ்க்கண்ட நீதிமன்றங்கள், இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் 1967 -ன் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டத்தின் பிரிவு 38-ன் கீழான குற்றங்கள் தொடர்பாக ஏ 2-க்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டு பதிவு செய்தது முற்றிலும் சரியானவை.

2. இதச -வின் பிரிவு 125 ன் கீழான குற்றம் தொடர்பாக, உயர்நீதிமன்றம், ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ்.-ன் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காக அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 1 எடுத்த ஜிகாத் வகுப்புகளில் ஏ 2 கலந்து கொண்டதை நிரூபிக்க சாட்சியம் உள்ளதாகக் கூறியது சரிதான், ஆனால் போரை நடத்துவதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் அவர் எடுத்ததாகவோ அல்லது அத்தகைய போரை எந்த ஆசிய சக்திக்கு எதிராகவும் இந்திய அரசுடன் கூட்டணியில் அல்லது சமாதான நிலையில் நடத்துவதற்கு அவர் முயன்றதாகவோ அல்லது தூண்டியதாகவோ எதுவும் சுட்டிக்காட்டவில்லை மற்றும் இதச -வின் பிரிவு 125-ன் கீழான குற்றத்தைத் தொடர்வதற்கு எந்தப் பொருளும் இல்லை.

3. சட்டத்தின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றிற்கு சில பொருள்கள் தேவைப்படுகின்றன, இது தொடர்பாக எந்தவொரு முக்கிய ஆதாரமும் இல்லை. சட்டப்பிரிவு 39-ஐ உபயோகப் படுத்துவதற்கு, ஐந்து பயங்கரவாதிகளுக்கு ஆதரவு வழங்குவது என்பது மூன்று கூறுகளில் ஒன்றின் அர்த்தத்திலாவது இருக்க வேண்டும், அவையாவன, துணைப்பிரிவு (1)-ன் கூறுகள் (ஏ), (பி) மற்றும் (சி). இதேபோல், பிரிவு 40 -ன் கீழ், ஒரு நபர் ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பிற்காக நிதி திரட்டிய குற்றவாளி என்று கூறுவதற்கு சில கூறுகள் திருப்தியடையவேண்டும். இந்த அம்சங்கள் எதுவும் ஏ 2 க்கு எதிராக நிறுவப்படவில்லை. எனவே, உயர்நீதிமன்றம், பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40-ன் கீழான குற்றங்களில் இருந்து விடுவித்து சரியாகவே தீர்ப்பினைப் பதிவு செய்துள்ளது.

4. "38-வது பிரிவின் கீழ் ஒரு நபர் தண்டிக்கப்பட்டால், 39-வது பிரிவு தேவையற்றதாகிவிடும்" என்று கூறியதில் உயர்நீதிமன்றம் தவறு செய்தது. இந்த இரண்டு பிரிவுகளின் நோக்கமும் அவற்றின் செயல்பாட்டுத் துறைகளும் வேறுபட்டவை. ஒன்று, ஒரு பயங்கரவாத அமைப்புடன் அதன் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதற்கான நோக்கத்துடன் தொடர்புகொள்வது, மற்றொன்று, பயங்கரவாத அமைப்புக்கு ஆதரவைப் பெறுவது, பணம் வழங்குவது மட்டுமல்ல; அல்லது கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும் நிர்வகிப்பதிலும் உதவுவது; அல்லது பயங்கரவாத அமைப்புக்கு ஆதரவை ஊக்குவிப்பதற்காக ஒரு கூட்டத்தில் உரையாற்றுவது.

5. தண்டனையை குறைக்கும் போது உயர்நீதி மன்றம் எடைபோட்ட ஒரே காரணம் அனுதாபம் தான். குற்றம் சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர் ஆப்கானிஸ்தான் புறப்பட்டபோது கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில் கூட, சில ஆட்சேபனைக்குரிய பொருட்கள் அவரிடம் இருந்தன. அவரது பங்கேற்பு மற்றும் ஈடுபாட்டின் தீவிரம் தெளிவாக வெளிப்பட்டது. இந்த சூழ்நிலையில், அனுதாபக் கருத்தை முன்வைக்க இடமில்லை. முதல் நிலை நீதிமன்றம் விதித்த தண்டனை அளவு முற்றிலும் சரியானது மற்றும் போதுமானதாக இருந்தது.

கேரள மாநிலம் எதிர் ரானீப் **(2011) 1 எஸ்சிசி 784 : [2011] 1 எஸ்சிஆர் 590 - வேறுபடுகிறது.**

அருப் புயன் எதிர் அசாம் மாநிலம் **(2011) 3 எஸ்சிஆர் 377 : [2011] 2 எஸ்சிஆர் 506- சார்வுறப்பட்டது.**

பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்

[2011] 1 எஸ்.சி.ஆர். 590-ல் உள்ள பத்தி 12 வேறுபடுத்தப்பட்டது

[2011] 2 எஸ்.சி.ஆர். 506-ல் உள்ள பத்தி 14 சார்வுறப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீடு அதிகார வரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1199/2019

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1200/2019 உடன் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 506/2013-ல், எர்ணாகுளத்தில் உள்ள கேரள உயர் நீதிமன்றத்தால் 04.10.2018 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுந்துள்ளது.

ஷைலேஷ் மடியல், பி.வி. பலராம் தாஸ், சந்தோஷ் கிருஷ்ணன், சுல்பிகர் அலி பி.எஸ், பைசல் எம். அபுபக்கர், செல்வி.லக்ஷ்மி ஸ்ரீ புதன்புரக்கல் ஆகியோர் முன்னிலையான தரப்பினரின் வழக்கறிஞர்கள்.

தீர்ப்புரை

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. **.உதய் உமேஷ் லலித்** அவர்கள் பகர்ந்தார்.

1. மேல்முறையீட்டுக்கு சிறப்பு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. 04.10.2018 அன்று குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 506/2018 -ல், கேரள உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிற்கு எதிராக இந்த இரண்டு மேல்முறையீடுகளும் எழுந்துள்ளது, ஒன்று, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் (சுருக்கமாக,"இதச") பிரிவு 125, சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம், 1967 (சுருக்கமாக, யுஏபிஏ)-தின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டிக்கபட வேண்டிய குற்றங்களில் இருந்து ஏ 2- யஸ்மீன் மொஹம்மத் சாஹித் என்ற யஸ்மீனை விடுதலை செய்ததற்கு எதிராகவும், இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ -வின் பிரிவு 38 -ன் கீழான குற்றங்களுக்கு உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தண்டனைக்

குறைப்பு உத்தரவிற்கு எதிராகவும் இந்திய ஒன்றியம் மேல்முறையீடு செய்தது, மற்றொன்று, இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ -வின் பிரிவு 38 -ன் கீழான குற்றங்களுக்கு, தான் குற்றம் சுமத்தப்பட்டதற்கும், தண்டனை விதிக்கப்பட்டத்திற்கும் எதிராக ஏ 2- யாஸ்மீன் மேல்முறையீடு செய்தது ஆகும்.

3. வழக்கு சுருக்கமாக, பின்வருமாறு இருந்தது:

(ஏ) 10.07.2016 அன்று காசர்கோட்டில் உள்ள சந்திரா காவல் நிலையத்தில் பெறப்பட்ட புகாரின் படி, முதனிலை விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டது, அதில் 14 பேர் பயங்கரவாத அமைப்பாக அறிவிக்கப்பட்ட ஈராக் மற்றும் சிரியாவின் இஸ்லாமிய அரசில் (ஐஎஸ்ஐஎஸ்) சேர இந்தியாவை விட்டு வெளியேறியதாக தெரியவந்தது (யுஏபிஏ -வின் முதல் அட்டவணையில் வரிசை எண் 38).

(பி) விசாரணையின் போது, ஏ 2 - யாஸ்மீன் என்பவர் 01.08.2016 அன்று புது தில்லியில் உள்ள இந்திரா காந்தி சர்வதேச விமான நிலையத்தில் தனது குழந்தையுடன் ஆப்கானிஸ்தான் செல்ல முயன்றபோது கைது செய்யப்பட்டார்.

(சி) அரசு தரப்பு வழக்குரைஞரின் கூற்றுப்படி, 2015 முதல் அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 1 (ஏ 2 - யாஸ்மீனின் கணவர்) மற்றும் ஏ 2- யாஸ்மீன் ஆகியோருக்கு இடையே ஒரு குற்றவியல் சதி இருந்து வந்தது, அந்த சதித்திட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக, ஏ 1 மற்றும் ஏ 3 முதல் ஏ 15 வரையிலானோர் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறி ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ். -ல் சேர்ந்தார்கள்; மற்றும் ஏ 2- யாஸ்மீன் ஆனவர் ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ். -ன் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை ஆதரிப்பதில் தீவிர பங்கேற்பாளராக இருந்தார்; மேலும் அவர்

ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ்-ன் நடவடிக்கைகளை மேலும் மேம்படுத்த நிதி திரட்டியிருந்தார், மேலும் அவர் பெற்ற நிதி ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ்-ன் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவளிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

4. குற்ற அறிக்கையில் பெயரிடப்பட்ட 15 குற்றவாளிகளில், மற்ற அனைவரும் தப்பியோடியதாக அறிவிக்கப்பட்டனர் மற்றும் இதச -வின் பிரிவுகள் 120 பி, 125 மற்றும் யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவுகள் 38, 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டிக்கப்படும் குற்றங்களுக்காக ஏ 2-யாஸ்மீன் மட்டுமே விசாரணைக்கு அனுப்பப்பட்டார். குறித்த குற்றங்கள் தொடர்பாக அவர் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. குற்றம் சாட்டும் தரப்பு, 52 சாட்சிகளை விசாரித்ததுடன், பல்வேறு ஆவணங்கள் மற்றும் முக்கியப் பொருட்களை சார்ந்திருந்தது. ஏ 2-யாஸ்மீன் வகித்த பங்கைப் பொறுத்தவரை, சம்பந்தப்பட்ட சாட்சிகள் அச - 4, 6, 7, 8, 11, 12 மற்றும் 13 ஆவர்.

5. பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்களை ஆராய்ந்த பிறகு, எர்ணாகுளத்தில் உள்ள தேசிய புலனாய்வு முகமை தேபுமு வழக்குகளின் விசாரணைக்கான சிறப்பு நீதிமன்றம், ஏ 2-யாஸ்மீன் மீது அரசு தரப்பு வழக்கை நிறுவி, இதச -வின் பிரிவுகள் 120 பி மற்றும் 125 மற்றும் யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவுகள் 38, 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களில் அவர் குற்றவாளி என உறுதி செய்து, மேற்கூறிய ஐந்து குற்றச்சாட்டுகளுக்காக, அவர் மீது முறையே மூன்று ஆண்டுகள், ஏழு ஆண்டுகள், ஏழு ஆண்டுகள், ஏழு ஆண்டுகள் மற்றும் ஏழு ஆண்டுகள் என்று கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்று கண்டறிந்தது. இதச-வின் பிரிவு 120 பி-ன் கீழ், ஏ 2-யாஸ்மீன் மீது ரூ. 25,000/- அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது, அதை

செலுத்தத் தவறினால் மூன்று மாதங்கள் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனையை அவர் அனுபவிக்க வேண்டும். விசாரணை நீதிமன்றத்தின் 24.03.2018 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவைப் பொருளாக வைத்தே குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 506/2018-ல் ஏ 2-யாஸ்மீன் தாக்கல் செய்தார்.

6. இதச-வின் பிரிவு 125, யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழான தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக ஏ 2-யாஸ்மீன் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டு மற்றும் தண்டனையை நீக்கறவு செய்தும், அதே சமயத்தில், இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவு 38 -ன் கீழ் தண்டிக்கப்படும் குற்றத்திற்காக அவரது குற்றச்சாட்டை உறுதி செய்தும் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டது. எனினும் உயர்நீதிமன்றம், இந்த இரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டத் தண்டனையை மூன்று ஆண்டுகள் மற்றும் ஏழு ஆண்டுகளில் இருந்து முறையே ஒரு ஆண்டு மற்றும் மூன்று ஆண்டுகளாகக் குறைத்தது. அபராதத் தண்டனை மற்றும் தாமதமான தண்டனை ஆகியவை உயர்நீதிமன்றத்தால் திருத்தப்படவில்லை அல்லது மாற்றப்படவில்லை.

7. தனது தீர்ப்பின் போது, உயர்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:-

> "1-ம் குற்றவாளியின் வகுப்பில் பங்கேற்ற அச 4, அச 6, அச 18 மற்றும் அச 21 ஆகியோரின் மேற்கூறிய சாட்சியங்கள் ஐஎஸ்-ன் சித்தாந்தத்தைப் பரப்புவதைத் தெளிவாக நிரூபிக்கின்றன. எனவே, அச 7 மற்றும் அச 8 ஆகியோரின் வீட்டில் ஏ 2 படித்த வகுப்பு மற்றும்

ஏ 1-ல் எடுக்கப்பட்ட வகுப்பு, ஐஎஸ் மற்றும் ஜிஹாத் பற்றியதாகும், இது முஸ்லிம்கள் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான போர் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று கருதுவதில் எந்த சிரமமும் இல்லை.....

251 என்ற எண்ணுடன் முடிவடையும் கணக்கு, 1 வது குற்றவாளியின் மனைவி சோனியா செபாஸ்டியனின் கணக்கு என்பதும், 3.6.2016 முதல் 22.07.2016 வரையிலான பல்வேறு தேதிகளில் அந்த கணக்கிலிருந்து 2 வது குற்றவாளியால் தொகை எடுக்கப்பட்டதாகவும் வழக்குரைஞர் நிரூபித்துள்ளார். சோனியா செபாஸ்டியனின் கணக்கில் ஏ 1 பணம் வைப்பீடு செய்ததாகவும், சோனியா செபாஸ்டியனுக்கு வழங்கப்பட்ட ஏடிஎம் கார்டை வைத்து தொகையை வசூலிக்க ஏ 2 பயன்படுத்தியதாகவும் அவரது வாதம் உள்ளது. சிசிடிவி கேமராவில் பதிவான காட்சிகள், 2 வது குற்றவாளி வங்கிக் கணக்குகளில் இருந்து பணத்தை எடுத்திருப்பதாகக் காட்டும் என்று கூறப்படுகிறது.இரண்டாவது குற்றவாளி 1.8.2016 அன்று கைது செய்யப்பட்டு கண்ணூர் மகளிர் சிறையில் நீதித்துறை காவலில் இருந்தார். அனுமதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவரது தனிப்பட்ட பொருட்கள் ஒரு பதிவேட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டன. அந்த பொருட்களில், இரண்டு ஐடியா சிம் கார்டுகள் இருந்தன. இந்த சிம் கார்டுகள் பி 29 மகஜர் படி, அச 41-ஆல் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, முபொ

13 மற்றும் முபொ 14 என முன்வைக்கப்பட்டன. இந்த பொருட்களில் முபொ 15 என குறிக்கப்பட்ட ஒரு மெமரி கார்டும் இருந்தது. இந்த மெமரி கார்டில், ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ் தொடர்பான வெளிப்படுத்துகை காணொளிகள் மற்றும் ஐஎஸ்ஐஎஸ் தொடர்பான காணொளிகள்,அன்வர் அல்வாக்கியின் ஒலிப் பேச்சு, இஸ்லாமிய அரசு மற்றும் இஸ்லாமிய அரசின் பெண்கள் தொடர்பான ஒரு சுருக்கமான வழிகாட்டி ஆகியவை இருந்தன. இது அரசு தரப்பு வழக்கறிஞரின் படி, 1-ம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வேண்டுகோளின் பேரில், அவர் ஆப்கானிஸ்தான் செல்லத் தயாராகி வருவதை மேலும் நிரூபித்தது. இந்த சங்கதிகள் நிரூபிக்கப்பட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அத்தகைய குற்றத்தை செய்தாரா என்பதுதான் கேள்வி."

இந்த நிரூபிக்கப்பட்ட சங்கதிகளின் பின்னணியில், மேற்கூறிய ஐந்து குற்றச்சாட்டுகளின் கீழ் ஏ 2-யாஸ்மீன் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றங்கள் செய்யப்பட்டதா என்பதை உயர்நீதிமன்றம் பரிசீலனை செய்தது. ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ்-ன் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காக அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 1 எடுத்த ஜிகாத் வகுப்புகளில் ஏ 2 கலந்து கொண்டதை நிரூபிக்க சாட்சியம் உள்ளதாகக் கூறியது சரிதான், ஆனால் போரை நடத்துவதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் அவர் எடுத்ததாகவோ அல்லது அத்தகைய போரை எந்த ஆசிய சக்திக்கு எதிராகவும்

இந்திய அரசுடன் கூட்டணியில் அல்லது சமாதான நிலையில் நடத்துவதற்கு அவர் முயன்றதாகவோ அல்லது தூண்டியதாகவோ எதுவும் சுட்டிக்காட்டவில்லை மற்றும் அவ்வாறே இதச -வின் பிரிவு 125-ன் கீழான குற்றத்தைத் தொடர்வதற்கு எந்தப் பொருளும் இல்லை. யூஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவு 38-ன் கீழான குற்றம் தொடர்பாக, பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :

> "ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ்.-ன் கொள்கையைப் பரப்பும் ஏ 1 உடன் 2 வது குற்றவாளி தொடர்புடையவர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன மற்றும் அவரையும் அதில் சேர்க்கும் அளவுக்கு அவர் சென்றுள்ளார். ஆப்கானிஸ்தான் செல்லும் அவரது முயற்சியும் 1ம் குற்றவாளியை சந்தித்து ஐ.எஸ். தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் தெளிவான நோக்கத்துடன் இருந்தது. எனவே அவர் பிரிவு 38(2)-ன் கீழ் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்."

8. யுஏபிஏ -வின் பிரிவு 39-ன் கீழான குற்றத்தைப் பொறுத்தவரை, ஏ 1-ல் கூறப்பட்ட சித்தாந்தத்தால் ஏ 2 நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பிரிவு 39 -ன் கூறுகள் (ஏ) முதல் (சி)-ன் கீழான செயல்கள் எவற்றையும் அவர் ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று உயர் நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது. உயர்நீதிமன்றம் தொடர்ந்து பின்வருமாறு கண்டறிந்தது :

"சட்டத்தின் பிரிவு 38 ன் கீழ் கூறியுள்ளவாறு அவர் ஏற்கனவே அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்தார், ஒரு நபர் பிரிவு 38-ன் கீழ் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவரானால், பிரிவு 39 தேவையற்றதாகி விடும்."

9. யுஏபிஏ-வின் பிரிவு 40 இன் கீழான குற்றச்சாட்டைப் பொறுத்தவரை, பயங்கரவாத அமைப்புக்கு எந்தவொரு நிதியையும் அவர் திரட்டவில்லை என்று நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது; அவர் பெற்ற தொகைகள் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்காகவும், பயணத்திற்கான பயணச்சீட்டுகள் வாங்குவதற்காகவும் மற்றும் தனக்கும் தன் மகனுக்கும் மற்ற ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கும் பயன்பட்டது மற்றும் அவ்வாறே யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவு 40 ன் கீழான குற்றம் செய்யப்படவில்லை.

10. இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ-வின் பிரிவு 38 -ன் கீழான தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்கு ஏ 2-யாஸ்மீன் ஒரு குற்றவாளி என்று முடிவு செய்த உயர்நீதிமன்றம், இந்த வழக்கை கனிவு நோக்குடன் விசாரித்து, இந்த இரண்டு குற்றங்கள் தொடர்பான தண்டனையை மேற்கூறியவாறு குறைத்தது.

11. இந்த மேல்முறையீடுகளில், இந்திய ஒன்றியத்தின் கற்றறிந்த கூடுதல் வழக்கறிஞர் திரு.கே.எம்.நட்ராஜ் மற்றும் ஏ 2-யாஸ்மீனுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.சந்தோஷ் கிருஷ்ணன் ஆகியோரின் வாதங்களைக் கேட்டோம். கற்றறிந்த கூடுதல் வழக்கறிஞரின் படி, ஆவணத்தில் உள்ள பொருள், ஏ 2-யாஸ்மீனுடைய

பங்கை எந்த சந்தேகமும் இல்லாமல் நிறுவியது மற்றும் இதச-வின் பிரிவு 125 மற்றும் யுஏபிஏ-வின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழான தண்டனைக்குரிய குற்றங்கள் தொடர்பாக அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டது தவறானது மேலும் எவ்வாறாயினும், இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ-வின் பிரிவு 38 ஆகியவற்றின் கீழான குற்றங்களுக்கான போதுமான தண்டனையைக் குறைப்பதற்கு எந்த விதக் காரணமும் இல்லை. ஏ 2-யாஸ்மீன் தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.சந்தோஷ் கிருஷ்ணன், இதச-வின் பிரிவு 125 மற்றும் யுஏபிஏ -வின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40-ன் கீழான குற்றங்களுக்கு ஏ 2-யாஸ்மீனை விடுதலை செய்த உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ஆதரித்தது மட்டுமல்லாமல், இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ -வின் பிரிவு 38 ஆகியவற்றின் கீழான குற்றங்களுக்கும் ஏ 2 விடுதலைப் பெற தகுதியானவர் என்று கூறினார். **அருப் புயன்** எதிர் **அசாம் மாநிலம்** ((2011) 3 எஸ்சிசி 377) மற்றும் **கேரள மாநிலம்** எதிர் **ரனீப்** ((2011) 1 எஸ்சிசி 784) என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளைச் சார்ந்து, யுஏபிஏ-வின் பிரிவு 38-ன் கீழ் ஒரு குற்றம் எப்போது ஈர்க்கப்படும் என்றால், தேவையான குற்றமுறு எண்ணம் நிறுவப்படும் போது என்று வாதிடப்பட்டது. மேலும் அவர் கூறுகையில், யுஏபிஏ -வின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஐப் பொறுத்தவரை, பயங்கரவாத அமைப்பின் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதற்காக, கேள்விக்குரிய அந்த செயல்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரால் செய்யப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும் பொருள்கள் இருக்க வேண்டும் என்றார்.

12. கேரள மாநிலம் எதிர் ரனீப் ((2011) 1 எஸ்சிசி 784) என்ற வழக்கில், ஒரு பயிற்சி

பல் மருத்துவர் காயமடைந்த குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு மருத்துவ உதவி அளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது, இந்த விவகாரம், அந்த பல் மருத்துவர் பிணையில் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உயர்நீதிமன்ற உத்தரவின் மூலம் எழுந்தது. உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை உறுதி செய்யும் போது, கூறப்பட்டது யாதெனில்,

"7. இந்த கட்டத்தில், குற்றச்சாட்டு அல்லது பாதுகாப்பு தரப்புகளில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் சரியானதா இல்லையா என்பதைக் குறித்து நாங்கள் எந்த கருத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை, ஏனென்றால் இன்னும் சாட்சியங்கள் கொண்டு வரப்படவில்லை. இருப்பினும், நாங்கள் சில அவதானிப்புகளைச் செய்ய விரும்புகிறோம்.

8. தற்போது நாங்கள் பிணைப்பத்திரம் தொடர்பான விடயத்தை மட்டுமே பரிசீலித்து வருகிறோம், பிரதிவாதி குற்றவாளியா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க வில்லை. சாட்சியங்கள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை மற்றும் விசாரணை இன்னும் தொடங்கவில்லை. எனவே, பேராசிரியர் ஜேக்கப் மீதான தாக்குதலுக்கு வழிவகுத்த சதித்திட்டத்தில் பிரதிவாதியும் பங்கு கொண்டார் என்பதனைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி குற்றம் சாட்டுபவர் சான்று மூலம் நிறுவவில்லை.பிரதிவாதிக்கு எதிரான வழக்கு, தாக்குதல் நடத்தியவர்களாகக் கூறப்படும் நபர்களுக்கு எதிரான வழக்கிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது. தாக்குதல் நடத்தியவர்களில் பிரதிவாதியும் ஒருவர் என்று எந்தக் குற்றச்சாட்டும் இல்லை.

9.பிரதிவாதி, ஒரு மருத்துவராக இருந்ததால், ஒரு நோயாளியை குணப்படுத்த முயற்சிக்கும் ஹிப்போகிராடிக் சத்தியத்தின் கீழ் அவர் கட்டுப்பட்டிருந்தார்.ஒரு குற்றவாளியைப் பாதுகாப்பது ஒரு வழக்கறிஞரின் கடமையானதைப் போலவே, குணப்படுத்துவதும் ஒரு மருத்துவரின் கடமையாகும்.ஒரு பல் மருத்துவர் கூட அவசர காலங்களில் தையல் போடலாம்.முகாந்திரமாக எமது கருத்துப்படி, பிரதிவாதியின் மீது சுமத்தப்படவேண்டிய ஒரே குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், இதச-வின் பிரிவு 202-ன் கீழானதாகும், அதாவது காவல்துறைக்குக் குற்றம் பற்றிய தகவலைத் தெரிவிக்காமல் தவிர்ப்பதாகும், மேலும் இந்த குற்றமும் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். பிரிவு 202 என்பது பிணையில் விடுவிக்கக்கூடிய குற்றமாகும்."

13. திரு. கிருஷ்ணன், எனினும், சில அவதானிப்புகளைச் சார்ந்து சமர்ப்பித்தது யாதெனில், சட்டவிரோதமான அமைப்பில் உறுப்பினராக இருப்பது மட்டும் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் அந்த அமைப்பின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவர் வன்முறையில் ஈடுபட எண்ணம் கொண்டிருந்தார் என்பதற்குத் தெளிவான ஆதாரம் இருத்தல் வேண்டும். வழக்கு விசாரணையின் போது பிணையில் விடுவிக்கப்படுவதற்கான உத்தரவு வழங்கப்பட்டது எனும் சூழலில் இந்த விடயத்தைக் கருதும் போது, அந்த அவதானிப்புகள் செய்யப்பட்டன என்பது உத்தரவின் பத்திகள் 10 மற்றும் 15 ஆகியவற்றிலிருந்து தெளிவாகின்றது.

14.அரூப் புயான் எதிர் அசாம் மாநிலம் ((2011) 3 எஸ்சிசி 377) எனும் வழக்கில், சம்பந்தப்பட்ட குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான ஒரே ஆதாரம் என்னவென்றால், இறந்தவரின் வீட்டைக் காவலரிடம் அவர் அடையாளம் காட்டி அளித்த ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஆகும் மற்றும் கூறியிருப்பதாவது :-

> "7. உடனடி வழக்கில், அரசுத் தரப்பு வழக்கு, காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் முன்பு மேல்முறையீட்டாளர் அளித்ததாகக் கூறப்படும் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை முக்கியமாகச் சார்ந்துள்ளது, இது நீதிக்குப் புறம்பான ஒப்புதல் வாக்குமூலம் மற்றும் உறுதிப்படுத்தும் பொருட்கள் இல்லை. எனவே, ஒப்புதல் வாக்குமூலம் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதின் அடிப்படையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் குற்றவாளியாகக் குற்றம் சாட்டுவது பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம்."

கேரள மாநிலம் எதிர் ரனீப் ((2011) 1 எஸ்சிசி 784) என்ற வழக்கில் முன்னர் எடுக்கப்பட்ட முடிவைக் கருதி தீர்ப்பின் தொடர்ச்சியான பகுதி இருந்தது, அதையே திரு. கிருஷ்ணன் சார்ந்திருந்தார்.

15. மேற்கூறிய கருத்துக்களில் உயர்நீதிமன்றம் கண்டறிந்த பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்கள், ஐ.எஸ்.-ன் சித்தாந்தத்தை ஏ 1 பரப்புவதாகவும், மற்றவற்றுடன் சேர்த்து, முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான போரை ஆதரிப்பதாகவும், வகுப்புகளில் ஏ 2-

யாஸ்மீன் கலந்து கொண்டதாகவும்; கைது செய்யப்பட்டபோது அத்தகைய உரைகள் தொடர்பான காணொளிகள் அவரிடம் இருந்ததாகவும்,

ஏ 1-ன் வேண்டுகோளின் பேரில் அவர் ஆப்கானிஸ்தான் செல்ல முயற்சித்ததாகவும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த அம்சங்கள் நிச்சயமாக குற்றமுறு எண்ணம் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எனவே, இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ -வின் பிரிவு 38 ஆகியவற்றின் கீழான குற்றங்கள் தொடர்பாக, ஏ 2 மீது கீழமை நீதிமன்றங்கள் குற்றச்சாட்டைப் பதிவு செய்தது முற்றிலும் சரியானது. எனவே, திரு. கிருஷ்ணன் முன்வைத்த வாதங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது மற்றும் ஏ 2-யாஸ்மீன் விரும்பிய மேல்முறையீடு தோல்வியடைய வேண்டும்.

16. இதச-வின் பிரிவு 125 மற்றும் யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழான குற்றங்களில் இருந்து ஏ 2 க்கு விடுதலை வழங்கப்பட்டது நியாயமானதா என்பதைக் கண்டறிய, ஒன்றிய அரசு விரும்பிய மேல்முறையீட்டை இப்போது பார்ப்போம். இதச-வின் பிரிவு 125 ன் கீழான குற்றம் தொடர்பாக, இந்த விவகாரத்தை உயர்நீதிமன்றம் சரியாக மதிப்பிட்டது, உயர்நீதிமன்றம் எடுத்த கருத்துக்கு நாங்கள் முழுமையாக உடன்படுகிறோம்.யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 க்கு வரும்போது, இந்த வகையங்களுக்குத் தேவையான சிலக் கூறுகள் தொடர்பாக எந்தவொரு பொருளும் ஆவணங்களில் இல்லை. யுஏபிஏ சட்டத்தின் பிரிவு 39 ஈர்க்கப்படுவதற்கு, பயங்கரவாத அமைப்புக்கு ஆதரவு அளிப்பது என்பது மூன்று கூறுகளில் ஒன்றின் அர்த்தத்திற்காவது உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

இதேபோல், பிரிவு 40-க்குச் சில மூலப் பொருள் தேவைப்படுகிறது, அவை திருப்தியடைந்தால் ஒரு நபரை ஒரு பயங்கரவாத அமைப்புக்கு நிதி திரட்டுவதில் குற்றவாளி என்று கூறமுடியும். ஏ 2-யாஸ்மீனுக்கு எதிராக அந்த அம்சங்கள் எதுவும் நிறுவப்படவில்லை. உடன் ஒப்பிடும்போது இந்த அம்சங்கள் எதுவும் நிறுவப்படவில்லை. எனவே, பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ன் கீழான குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பான விடுதலைத் தீர்ப்பை உயர்நீதிமன்றம் சரியாகவே பதிவு செய்தது.

17. எனினும், "ஒரு நபர் பிரிவு 38 ன் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடியவராக இருந்தால், பிரிவு 39 தேவையற்றதாகிவிடும்" என்று கூறியதில் உயர்நீதிமன்றம் தவறாக இருந்தது என்பதை நாங்கள் குறிப்பிட வேண்டும். எங்கள் பார்வையில், இந்த இரண்டு பிரிவுகளின் நோக்கம் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாட்டுத் துறைகள் வேறுபட்டவை. ஒன்று, ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பை அதன் செயல்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கான நோக்கத்துடன் தொடர்புகொள்வது, மற்றொன்று, பயங்கரவாத அமைப்புக்கு ஆதரவைப் பெறுவது, பணம் வழங்குவது மட்டுமல்ல; அல்லது கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும் நிர்வகிப்பதிலும் உதவுவது; அல்லது பயங்கரவாத அமைப்புக்கு ஆதரவை ஊக்குவிப்பதற்காக ஒரு கூட்டத்தில் உரையாற்றுவது.

18. இறுதியாக, இரு நீதிமன்றங்களாலும், ஏ 2-யாஸ்மீன் குற்றவாளி எனக் கண்டறியப்பட்ட குற்றங்களுக்கான தண்டனையின் அளவிற்கு நாங்கள் வருகிறோம்.

19. தண்டனையைக் குறைக்கும் போது உயர்நீதிமன்றம் எடைபோட்ட ஒரே அடிப்படை அனுதாபம் தான். பதிவு செய்யப்பட்ட தகவல்கள் ஏ 2-யாஸ்மீன் வகித்த பங்கைக் குறிக்கின்றன. ஆப்கானிஸ்தானுக்குச் செல்லும் போது, கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில் கூட, சில ஆட்சேபனைக்குரிய பொருட்கள் அவரிடம் இருந்தன. அவரது பங்கேற்பு மற்றும் ஈடுபாட்டின் தீவிரம் தெளிவாக வெளிப்பட்டது. இந்த சூழ்நிலையில், அனுதாபக் கருத்தை முன்வைக்க இடமில்லை. விசாரணை நீதிமன்றம் விதித்த தண்டனையின் அளவு முற்றிலும் சரியானது மற்றும் போதுமானதாக இருந்தது.

20. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து,

ஏ] இதச-வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ சட்டப்பிரிவு 38 ஆகியவற்றின் கீழ் அவர் குற்றவாளி என்று உறுதி செய்ததையும், அவருக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையையும் எதிர்த்து ஏ 2-யாஸ்மின் அளித்த மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

பி] இதச -வின் பிரிவு 125, யுஏபிஏ-வின் பிரிவுகள் 39 மற்றும் 40 ஆகியவற்றின் கீழான குற்றங்கள் தொடர்பாக ஏ 2-யாஸ்மீன் விடுதலை செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து ஒன்றியத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

சி] இதச -வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ-வின் பிரிவு 38 ஆகியவற்றின் கீழான குற்றங்களுக்காக, ஏ 2-யாஸ்மீனுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையைக் குறைப்பது தொடர்பாக ஒன்றிய அரசால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது. இது தொடர்பாக உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு நீக்கறவு

செய்யப்பட்டு, இதச -வின் பிரிவு 120 பி மற்றும் யுஏபிஏ-வின் பிரிவு 38 ன் கீழான குற்றங்களுக்காக ஏ 2 மீது விசாரணை நீதிமன்றம் விதித்த தண்டனை மீட்டளிக்கப்படுகிறது.

21. மேற்கூறியவாறு, மேல்முறையீடுகள் தீர்வளிக்கப்படுகின்றன.

மேல்முறையீடுகள் தீர்வளிக்கப்பட்டன .

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."